

Rigsdagstidende.

1854.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 209.

Femte Session.

64de Møde.

Torsdagen den 12te Januar.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Man kunde altsaa netop sige lige det Modsatte af hvad den ærede Rigsdagsmand i saa Henseende har sagt — saa derfra troer jeg idetmindste ikke man kan hente nogen Sammenligning. Derhos maae vi betænke, at vort Valgsystem, vore Embedsforhold ere eiendommelige for os, og vi maae tage begge Dele, som de findes. Paa den ene Side maae vi ikke forhindre Ministeriet fra at have den Ansvarlighed, Grundloven paalægger det, der ved, at vi berøve det Herredømmet over Embedsmændene, som skulle være Regjeringens Rædsfaber, og paa den anden Side maae vi ikke lægge Embedsmændene Hindringer i veien for at handle efter deres Overbeviisning, som de ville. Vi skulle lade det være en Sag mellem Valgerne og Embedsmændene, de maae selv vide, hvad de gjensidigt forlange af hinanden. Den Embedsmand, som har Tjælfsen af at kunne gavnne sit Fædreland ved at optræde paa Rigsdagen mod Regjeringen, og ved Siden deraf er rede til at sætte sit Embede paa Spil derved, hvorfor skulde man nægte ham Ret til at komme i Rigsdagen? FINDER Regjeringen, at den ikke har nogen Gavn af hans Dygtighed i denne Retning, saa maa den kunne afsætte ham. Men han kan ikke indgive sin Dimission eller forlange sin Afsked, det er ikke Brug; naar en Embedsmand forlanger sin Afsked og siger: „Nu tjener jeg ikke længere“, saa kan Regjeringen svare: „I dette Dieblik kan Du ikke faae Din Afsked, Din Tjeneste kan ikke undværes“.

Allsaa, naar en Embedsmand søger Raad til

at møde i Rigsdagen og fremfor nogen Anden er stiftet dertil, saa at holde ham udenfor Rigsdagen, det bør ikke være; men paa den anden Side maa man ikke betage Regjeringen sin Myndighed over Embedsmændene; den maa kunne sige: „I kunne blive eller ikke blive“; det er Noget, som ligger aldeles udenfor Rigsdagen og Grundloven. Jeg skal endnu kun tilføie, at Embedsmændene ere ikke nogen særegen Klasse i Staten; vi have ingen Embedsstand som politisk Stand. Det er derfor vistnok en Feil, at der nu er en Bestemmelse om: „Embedsmænd, som vælges etc.“ Men nu staaer den der engang, og jeg troer da, det er rigtigst, saaledes som af mig udviklet, at holde fast ved det, der staaer.

Wiborg: Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har troet, at, dersom den Paragraph, hvorefter her er Tale, blev antagen med den Forandring, jeg har foreslaaet, vilde man være i Forlegenhed med Fyrbødere og Bude (Tscherning): Det har jeg ikke sagt) og andre saadanne simple Betjente, er det virkelig en Feiltagelse; de kunne aldeles ikke sammenlignes med nogen eedfæstet Embedsmand, de ere Tjenere eller Betjente, hvad man vil kalde dem, og have aldeles ikke saadanne Forretninger, som kunne give dem Skin af at være Embedsmænd; dem er man aldeles ikke forlegen med, og Paragraphen kan derfor gjerne være, som jeg har foreslaaet. Naar den ærede Rigsdagsmand har sagt, at netop i England, som man med Rette henviser til, naar der er Tale om konstitutionelle Former, er det almindeligt, at Embedsmænd sidde i Parlamentet, forholder det sig ikke saa; der er, som den ærede Rigsdagsmand sagde, visse Embedsmænd, som skulle være i Parlamentet, men dette fremtræder som